

ת.א. 4577303-16

בבית המשפט השלום בתל אביב

בעניין:

התובעים:

1. ד"ר א.טל מרכז ליעוץ בע"מ, ח.פ. 514701408

2. ד"ר אילן טל ת.ז. 027787050

3. ד"ר יעל סגל (טרייביטש) ת.ז. 24984668

4. פרופ' ריקי פינצי דותן ת.ז. 002053866

ע"י ב"כ עו"ד יוספה טפיירו

מרח' דיונגוף 50 (מגדל דיונגוף) תל אביב

טל: 03-6359332 פקס: 03-6293998

- נגד -

הנתבעת:

1. GOOGLE INC.

באמצעות גוגל ישראל בע"מ

מרח' יגאל מאלון 98

מגדל אלקטרה

תל אביב

2. גוגל ישראל בע"מ

מרח' יגאל אלון 98

מגדל אלקטרה

תל-אביב

מהות התביעה: לשון הרע- צו מניעה קבוע, צו עשה ופיצוי כספי.

סכום התביעה: 200,000 ש"ח.

כתב תביעה

בית-המשפט הנכבד מתבקש להצהיר ולהורות כדלקמן:

א. כי בנסיבות המקרה דנא היה על הנתבעת לפעול בהתאם לנוהל "הודעה והסרה" והיא עודנה מחויבת לפעול על פי נוהל זה, היינו: על הנתבעת להסיר לאלתר, ללא סייג וללא תנאי, את כל הפרסומים המעוולים נשוא כתב תביעה זה, אשר עולים כתוצאה מחיפוש/שימוש במנוע החיפוש שלה באינטרנט בקשר לתובעים ביחד ו/או לחוד, במישרין ו/או בעקיפין, אשר לעניינם התובעים הודיעו לה שהם מעוולים וביקשו להסירם.

ב. כי על הנתבעת למנוע ו/או להפסיק לאלתר את האפשרות הטכנולוגית כי כתוצאה מחיפוש/שימוש במנוע החיפוש שלה, יעלו, יצופו ויזדקרו לעין כל הפרסומים שהיא סירבה להסיר מרשת האינטרנט ו/או שיתפרסמו בעתיד בתוכן זהה או דומה המכפישים את התובעים ביחד ולחוד, וזאת כליל ובכל מקום אשר בהם הם מופיעים.

ג. כי על הנתבעת, במידת האפשר, למנוע כל אפשרות המשך איתור/סריקה של הפרסומים המכפישים נשוא תביעה זאת, ו/או פרסומים דומים באותה הרוח, וכן למנוע המשך האפשרות שהקישורים הרלוונטים לפרסומים נשוא תביעה זאת ו/או לפרסומים עתידיים בעלי תוכן דומה יעלו כתוצאה מחיפוש/שימוש במנוע החיפוש של הנתבעת בכל מקרה אשר יהיה קשור במישרין או בעקיפין לתובעים ביחד ולחוד.

ד. כי על הנתבעת לפצות כל אחד ואחד מהתובעים פיצויים ללא הוכחת נזק בסך של 50,000 ש"ח לכל אחד, בהתאם לדין, ולחלופין בהתאם לסעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

ה. ליתן כל סעד אחר שייראה לביהמ"ש הנכבד לנכון בנסיבות העניין.

ואלה נימוקי התביעה

א. רקע משפטי:

1. עניינה של תביעה זאת איננו באחריותה וחבותה של הנתבעת לתוכן הפרסומים המעוולים נשוא כתב תביעה זה, אלא בחובתה של הנתבעת להסיר את הפרסומים האמורים משנתבוקשה ו/או

הודע לה שהפרסומים הם מעוולים ו/או כוזבים, זאת, על פי הנוהל של "הודעה והסרה" אשר בתי המשפט קבעו בפסיקותיהם במקרים דומים שהוא חל גם בחקשר זה.

כך, גם כתב תביעה זה אינו מתייחס לפעולתו האוטומטית של "הזחל" שבאמצעותו פועל מנוע החיפוש וכתוצאה מפעולה זו עולים הפרסומים המעוולים. יסודה של תביעה זאת ועניינה הוא באי הפעלת מכניזם קיים להסרה של פרסום מעוול לאחר קבלת הודעה על פרסום מעוול, כשמתברר כי בשל מעשה או מחל של צד ג' – האתר – אזי נוצר פרסום מעוול אשר עולה עם השימוש במנוע החיפוש.

לאמור: בפרשה נשוא כתב תביעה זה עסקינן במנוע חיפוש, אשר אין חולק על העובדה שדרך פעולתו היא אוטומטית באמצעות "זחל" העובר בין דפי האינטרנט השונים ומצרף בדרך אוטומטית וללא הבחנה של התוכן את המידע הכלול במנוע החיפוש. דוק, עסקינן בחבות המוטלת על הנתבעת כמנוע חיפוש לא בשל כך שהיא אחראית לתוכן הפרסום ו/או כתבה את הקוד הטכני ו/או גרמה לפרסום אלא בשל כך שלא הסירה את הפרסום גם לאחר שקיבלה את ההודעה על הפרסום המעוול. כמו כן גם אין בתביעה זו דרישה של מבקש הסרה (היינו: התובעים) שהנתבעת תבצע צנזורה ו/או התערבות מקדימה בפעולה האוטומטית של מנוע החיפוש, אלא בדרישה להסרה כאשר מדובר בעוולה מובהקת וניתנת ההודעה על כך.

הכול, כפי שנקבע על ידי בית המשפט ב-ע"א 39345-11-14 בר נוי נ' סביר ואח' (פורסם בנבו) להלן: "פרשת סביר":

"במקרה שכזה הדרישות ממנוע חיפוש הן דרישות דומות מכל מי שמנהל אתר או בעל אתר ולא דווקא ייחודיות למנוע חיפוש... אין צורך ליצור הבחנה פסיקתית בין בעל אתר לבין מנוע חיפוש בעניין זה".

ועוד נפסק לענייננו בפרשת סביר הנ"ל:

"אין זו שאלה של "אשמת" מנוע החיפוש לתוצאת החיפוש. מדובר בפנייה להסיר מידע שגוי בעליל... אין סיבה להקל על המנוע חיפוש במקרה שכזה ולקבוע כי דמו סמוק יותר מ"דמו" של בעל אתר אשר מובא לידיעתו תוכן מפר מובהק, שהוכנס לאתר ע"י מעוול צד ג'. בהעדד חקיקה מסודרת בעניין, יש להמשיך ולפעול בנוהל שהשתרש זה מכבר של "הודעה והסרה".

2. דוק, עפ"י ההלכה שנפסקה בפרשת סביר – עסקינן בחבות מנוע חיפוש להסיר פרסום מעוול לאחר שהתקבלה בקשה להסרה – כאשר בעל האתר או מי שגרם לפרסום אינו משתף פעולה או מסרב להסיר את הפרסום.

3. בעניינו, בעל האתר ו/או מי שגרם לפרסום אינו ניתן לאיתור, שכן הפרסום של הפרסומים נשוא כתב תביעה זה נעשה באתרים אנונימיים והשרתים של המחשבים הרלוונטיים נמצאים בחו"ל. לעניין זה, כפי שיפורט להלן, התובעים יטענו כי אין הבדל מהותי בין המקרה בו בעל האתר או מי שאחראי לפרסום אינו משתף פעולה לבין המקרה בו בעל האתר אינו ניתן לאיתור.

סיכום ביניים:

כתב תביעה זה מתמקד בנוהל "הודעה והסרה" אשר באמצעות חקיקה שיפוטית הוחלל גם על דיני לשון הרע ועל מנוע חיפוש מסוג מנוע החיפוש של הנתבעת הידוע בכינויו "גוגל" ככזה. קרי: המדובר ביציר בתי המשפט והפסיקה אשר הלכה למעשה מלאו את החלל הריק הקיים בסוגיות המשפטיות הרלוונטיות לכתב תביעה זה בחקיקה של מדינת ישראל. מפאת חשיבות הדברים יודגש שוב, כמפורט לעיל, כי כתב התביעה דן אינו מייחס לנתבעת אחריות לתוכן הפרסומים ואין מטרתו לחייב את הנתבעת לבצע "צנזורה" ו/או התערבות מקדימה בתוכן הפרסומים לפני שהם "נקלטים" ע"י הזחל שכתוצאה מפעולתו הם מצורפים למנוע החיפוש ונכללים בו.

במילים אחרות: הסוגיה היחידה המתעוררת בכתב תביעה זה היא סוגיית חבות מנוע חיפוש להסיר תוצאות פרסום מעוול לאחר קבלת בקשת הסרה בתנאים שנקבעו בפרשת סביר - הא ותו לא.

על הנוהל של "הודעה והסרה":

על פי דיני זכויות היוצרים, קישור שנעשה ביוזעין לאתר המפר זכויות יוצרים עלול להיחשב להפרה תורמת של הזכויות. הסבר: כמנוע חיפוש, מקשרת גוגל לאתרים שנסרקו ע"י המנוע שלה מבלי להתחשב בתוכנם. על מנת ליהנות מחסינות משפטית, על מנוע החיפוש למלא אחר הנוהל של "הודעה והסרה" שלפיו בהתקבל הודעה על תוצאות קישור, התשוד כקישור לאתר מפר (זכויות יוצרים) – על מנוע החיפוש להסיר את הקישור.

ולענייננו: בתי המשפט בחנו בשורה של פסקי דין את הנוהל של "הודעה והסרה" (ראה למשל: ת"א (שלום ת"א) 64045/04, 41022/04 "על השולחן" מרכז גסטרונומי בע"מ נ' אורט ישראל (10.5.07), ת"א (מחוזי ת"א) 1569/05 גלעד נ' נטוויז'ן (23.7.09) וקבעו כי יש מקום להחיל את הנוהל של "הודעה והסרה" שמקורו, כמבואר לעיל, בדיני זכויות יוצרים גם על פרסומים מעוולים באינטרנט במקרים המתאימים.

ראה לעניין זה למשל גם פסק דין של השופט פרופ' גרוסקופף מבית המשפט המחוזי מרכז בלוד בת.א. (מחוז מרכז) 567-08-09 א.ל.י.ס. אגודה להגנת יצירות סינמטוגרפיות (1993) בע"מ נגד רוטר נ.ט. בע"מ (פורסם בנבו) אשר קבע כי הגישה המקובלת היום בעולם היא להגביל את אחריות בעלי האתרים במקרה הרגיל כך שלא יחויבו באחריות להימצאות קישורים מפרי זכויות יוצרים, אם הם מפעילים נוהל של "הודעה והסרה" וציין בפסק דין זה כי יש דמיון רב בין זכויות יוצרים לבין דיני לשון הרע – קביעה אשר אושרה, בין היתר, בפרשת סביר.

4. בעניין נשוא כתב תביעה זה לא מתעוררת שאלה של פגיעה בחופש הביטוי בכלל ובחופש הביטוי של הנתבעת בפרט – הלכת אבנרי איננה חלה על מקרה זה ואיננה רלוונטית לענייננו כך:

בע"א 214/89 אריה אבנרי ואח' נ' אברהם שפירא פ"ד מג (3) בעמ' 840 (להלן: "הלכת אבנרי") נדונה בהרחבה השאלה של יחסי הגומלין והאיוון הראוי בין הזכות החוקתית לחופש ביטוי לבין הזכות החוקתית לשם הטוב כפי שיפורט להלן.

הלכת אבנרי קובעת, בין היתר, כדלקמן:

בהפעלת שיקול דעתו, על בית המשפט להתחשב בשני פרמטרים עיקריים. הפרמטר האחד, האינטרסים והערכים, הבאים לידי התנגשות. בתביעה בגין לשון הרע יש להתחשב במידת הפגיעה בשמו הטוב של התובע אם הציווי לא יינתן, לעומת הפגיעה בחופש הביטוי אם יינתן. הפרמטר השני הוא השלב בהליך השיפוטי בו מתעוררת השאלה. יש להבחין בין השלב שבו אחריות הנתבע טרם נקבעה ונתבע ציווי לשעה לבין השלב שבו אחריות הנתבע נקבעה ובית המשפט צריך לעשות שימוש בשיקול דעתו לעניין ציווי לתמיד..... קיים מתח בלתי פוסק בין שמו הטוב של אדם לבין חופש הביטוי. ככל שניתנת הגנה מקיפה יותר לשמו הטוב של אדם, כן נפגע יותר חופש הביטוי, וככל שניתנת הגנה מקיפה יותר לחופש הביטוי, נפגע יותר שמו הטוב של האדם. כשהפרסום פוגע בשמו הטוב של אדם, יש להכריע באשר לערך אשר ידו תהא על העליונה. יש ליתן משקל לערכים השונים ולאזן ביניהם בנקודת החיכוך."

ועוד נקבע בהלכת אבנרי:

"באיוון בין הערך האישי והציבורי לשם טוב לבין הערך האישי והציבורי לחופש הביטוי יש ליתן משקל מיוחד לערך בדבר חופש הביטוי, בכל הנוגע לחופש הביטוי הנוגע לענייני הציבור ולגופים ולאנשים הנושאים משרות ציבוריות, או שהם בתפקידים של ציבור עניין בהם.... כאשר נקבעה האחריות והוכח, כי הפרסום הוא שקרי ופוגע בשם הטוב, גובר האינטרס הציבורי להגן על השם

הטוב בפני דברי שקר על האינטרס בחופש הביטוי. מתן ציווי לתמיד, בנסיבות אלה, מגשים את האיזון החוקתי בין האינטרסים המתנגשים.

"כל עוד לא הוכרעה שאלת האחריות בתביעה בגין לשון הרע והפרסום אינו אסור, יש להעדיף את הזכות לחופש הביטוי על פני הזכות לשם טוב, ואין להגביל את זכות חופש הביטוי בדרך של ציווי לשעה, ובלבד שנתבע מעלה מטענה, שאינה טענת סרק, כי בידו להגן על הפרסום. מתן ציווי לשעה בשלב זה, שבו אין אפשרות להציג באופן מלא את התשתית העובדתית יהווה מניעה מוקדמת של חופש הביטוי, וממנה יש להימנע ככל האפשר. בהימנעות כזאת ניתן הביטוי לאיזון הראוי בין חופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב."

5. לשאלת תחולת הלכת אבנרי על כתב התביעה דן התובעים יטענו:

א. ההלכה הנ"ל איננה חלה על המקרה דן כאשר מנוע חיפוש איננו נשוא ואו מושא לזכות החוקתית לחופש הביטוי. היינו: במקרה נשוא כתב תביעה זה אין עסקין באדם ואו מפרסם כלשהו ואו באחראי לתוכן של פרסום כלשהו אשר המכנה המשותף שלהם הוא שהם בעלי הזכות החוקתית לחופש ביטוי אלא עניין לנו רק במנוע חיפוש אשר הפרסום נקלט לתוכו באופן אוטומטי באמצעות "זחל" ללא כל קשר, אינטרס ואו רלוונטיות לתוכנו.

מכאן, במקרה נשוא כתב תביעה זה לא קיימת כלל ועיקר ההתנגשות בין הזכות החוקתית לחופש ביטוי לבין הזכות החוקתית לשם הטוב. מכוון שכך וממילא לא נוצרת במקרה דן נקודת חיכוך בין שתי הזכויות ולכן גם לא מתעורר הצורך לאיזון שיפוטי ביניהן.

ב. לחילופין: לאור קביעת הלכת אבנרי כי כאשר מוכח כי המדובר בפרסום שקרי, יש להעדיף את הזכות לשם הטוב על פני הזכות לחופש הביטוי - הרי פסיקת בתי המשפט אשר החילה את הנוהל של "הודעה והסרה", במקרים המתאימים שנקבעו, על דיני לשון הרע ועל מנוע חיפוש – מתיישבת ועולה בקנה אחד עם הלכת אבנרי, כאשר הנוהל של "הודעה והסרה" הרלוונטי לענייננו גם כן מחייב מנוע חיפוש לפעול על פיו רק כאשר אין ספק שהמדובר בפרסום שהוא שגוי לחלוטין או בפרסום שהוא בעליל שקרי או מעוול.

ג. הצורך בקביעת האחריות ללשון הרע שבפרסום כתנאי מוקדם להעדרה או התגברות הזכות לשם הטוב על הזכות לחופש הביטוי אשר הלכת אבנרי דנה בו גם כן אינו מתעורר בענייננו, שכן, כמבואר לעיל, כתב תביעה זה אינו מייחס לנתבעת אחריות לתוכן הפרסומים נשוא התביעה. מכאן, במסגרת ההליך המשפטי נשוא כתב התביעה דן (וגם במסגרת ההליך המשפטי בבקשה לצו מניעה זמני) – שאלת האחריות לתוכן הפרסום לא תעלה, לא תדון ולא תוכרע.

ד. מעל הצורך, שתי הערות נוספות:

הערה ראשונה: הלכת אבנרי אשר נקבעה בסוף שנות השמונים של המאה העשרים, נכתבה לפני תחילת עידן האינטרנט על כל המשתמע מכך. זאת ועוד: ההלכה האמורה התמקדה אך ורק במקרה הספציפי בו היתה התנגשות בין זכותו האישית של המפרסם לחופש ביטוי לבין זכותו האישית של הנפגע לשמו הטוב. אין בהלכה זו כל אמירה לגבי האינטרנט בכלל ומנוע חיפוש בפרט. מכאן מתעוררת השאלה העקרונית האם יש להלכה זו תחולה מעבר לעובדות הספציפיות המפורטות לעיל.

הערה שניה: הלכת אבנרי התהפכה בפסק דין מאוחר יותר כך:

בע"א 8954/11 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו) קבע בית המשפט העליון כי הזכות החוקתית לפרטיות ולשם טוב גוברת על הזכות לחופש הביטוי וחירות היצירה.

ב. רקע עובדתי:

6. עניינה של תביעה זאת בהחלטת בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב מיום 9.3.14 בתיק תמ"ש פלוני נ' אלמוני לפיה בית המשפט לענייני משפחה (כבי' השופטת שיפורה גליק) מינה את מרכז ד"ר טל **כמומחה מטעם בית המשפט** בתחום הפסיכיאטריה על מנת "לערוך אבחון מסוגלות הורית של שני הצדדים, עם דגש למצבו הרגשי של הילד, וכן אבחון רגשי מעמיק של הקטין עם אינטראקציה של כל אחד מההורים" - הכול לצורך ההכרעה בשאלת המשמורת על הקטין -

אשר, כמפורט לעיל, כתוצאה ממנה **התובעים מונו כמומחה מטעם בית המשפט לענייני משפחה** ולאחר שהמלצותיהם התקבלו על ידי בית המשפט והפכו לחלק מפסק הדין - באמצעות או כתוצאה מחיפוש במנוע החיפוש של הנתבעת בקשר ובעניינם של התובעים ביחד ולחוד, החלו לצוף ו/או לעלות הפרסומים המעוולים נשוא התביעה דנא, כפי שפורט בהרחבה בבקשה לצו מניעה זמני שהוגשה נגד הנתבעת בענין זה אשר הוטל עליה חיסיון וכפי שיפורט להלן.

נקדים את המאוחר ונציין כבר בשלב זה כי בפרסומים נשוא כתב תביעה זה גם משורבבים ו/או קשורים פרסומים מעוולים וכזוברים נגד המערכת המשפטית במדינת ישראל ובכללה בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב וכבי' השופטת שפורה גליק. יתירה מכך, המדובר בפרסומים העולים כדי הכפשות קשות, לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע התשכ"ה 1965, התבטאויות גסות ואמירות כוזבות ובוטות - הכול, נגד המומחים מטעם בית המשפט ובית המשפט שמינה אותם כמומחים מטעמו, המעוררים סלידה ושאת נפש בלשון המעטה. כמו כן הפרסומים האמורים כוללים חשיפה של חלקים מפסק הדין וההליך המשפטי שהתקיים בביהמ"ש לענייני משפחה בדלתיים סגורות - דבר המהווה הפרה בוטה של סעיף 70 לחוק בתי המשפט.

ג. הצדדים – היריבות - המצאה כדין

7. התובעים:

ד"ר א.טל מרכז ליעוץ בע"מ – הנו מרכז מומחים רב מקצועי בתחום בריאות הנפש העוסק בהערכה ובטיפול בתחום בריאות הנפש בהקשר משפטי. המרכז עורך תווית דעת, מומחה לבתי

המשפט ומייעץ או בונה, בהתאם לעניין, תכניות טיפול עבור בתי המשפט וועדות רפואיות. במרכז אנשי מקצוע מתחומים שונים של בריאות הנפש: פסיכיאטרים, עובדים סוציאליים, קרימינולוגים קליניים ופסיכולוגים. רוב חוות הדעת הנערכות במרכז הינן רב מקצועיות וברובן משתתפים בבדיקה פרט לפסיכיאטר מומחה גם עובדת סוציאלית שיקומית, או פסיכולוג, או מטפל מורשה מתחום ההתמכרויות. חוות הדעת המבוצעות במרכז נערכות לפי דרישת השופט ומכוח מינוי של בית המשפט. ברוב המקרים, מטרת חוות הדעת הינה לסייע בהארת הפן הפסיכיאטרי-מקצועי וכן השיקומי, התפקודי, המשפחתי, הסוציאלי או הפסיכולוגי של הנבדק לצורך הטיפול בתיק או קידומו באופן המיטבי בבית המשפט. בנוסף, במרכז גם קיימת יחידה קלינית גדולה אשר מספקת פתרונות טיפוליים לפרט באופן אישי ופרטני לסוגי בעיות שונות, ביניהן: התמכרויות, פוסט טראומה, פגיעה מינית, טיפול בילד ובמשפחה ועוד. למרכז נותנים שירותים אנשי מקצוע בתחום הפסיכיאטריה והפסיכולוגיה, וביניהם ד"ר יעל סגל (טרייביטש) ופרופ' ריקי פינצי דותן – התובעות 3 ו-4.

ד"ר אילן טל – מומחה בפסיכיאטריה, פסיכיאטר בכיר, בעל תואר דוקטור לרפואה באוניברסיטת בן גוריון ובעל תואר מנהל מערכות בריאות באוניברסיטת תל אביב בהצטיינות דיקן (הצטיינות יתרה). ד"ר טל היה מדריך אקדמי וחלק מהסגל בפקולטה לרפואה באוניברסיטת תל-אביב בתחום הפסיכיאטריה הקלינית וכן היה מדריך אקדמי כחלק מהסגל בפקולטה למדעי החברה במחלקה לפסיכולוגיה באוניברסיטת בר אילן בתחום הפסיכולוגיה הקלינית. ד"ר טל הינו חבר באיגוד הפסיכיאטריה בישראל וחבר באגודה הפסיכיאטריה משפטית, פעיל בהסתדרות הרפואית בתחום הבקרה על האיגודים המקצועיים, יו"ר ועדת הביקורת של החברה לטיפול בהתמכרויות, של החברה לבריאות הנפש בקהילה, ושל איגוד הפסיכיאטריה. הקים ומנהל את מרכז ד"ר טל, על כל יחידותיו: היחידה לתמיכה רגשית ונפשית ובה צוות רב תחומי (פסיכיאטרים, פסיכולוגים, עובדים סוציאליים ועוד) וכן את היחידה לכתיבת חוות דעת פסיכיאטריות לצרכים משפטיים.

ד"ר יעל סגל (טרייביטש) - סיימה לימודי רפואה באוניברסיטת בן גוריון, התמחתה במרכז לבריאות הנפש "שלוותה", בעלת מומחיות כפולה, הן בפסיכיאטריה והן בפסיכיאטריה של הילד והמתבגר. כיום הינה מנהלת מרפאת בריאות הנפש ל ילדים ונוער במכבי שרותי בריאות ורופאה בכירה במרכז לבריאות הנפש "גהה" שם הייתה חלק מצוות העורך בדיקות מסוגלות הורית. בעבר שימשה כמנהלת מרפאת קשב ולמידה בביה"ח לילדים ע"ש אדמונד ולילי ספרא (בתל השומר) ויעצה לשרות הפסיכולוגי החינוכי בת"א ובפ"ת. כמו כן, היא חברת ועד האיגוד לפסיכיאטריה ל הילד והמתבגר ובשנה האחרונה משמשת כמזכירת ועד האיגוד. ד"ר סגל למדה בתוכנית לפסיכותרפיה בפקולטה לרפואה באוניברסיטת תל אביב, בעלת רישיון לעיסוק בהיפנוזה ובעלת הכשרה בתחום הטיפול הקוגניטיבי ההתנהגותי. כמו כן עברה קורס לכתיבת חוות דעת ועוסקת בכתיבת חוות דעת עבור בתי משפט שונים. היא רופאה מוערכת ע"י מטופליה ועמיתיה ובעלת ניסיון רב. היא עובדת במרכז טל מהווסדו ומרכזת בו את תחום הטיפול בילדים ונוער.

פרופ' ריקי פינצי דותן - עובדת סוציאלית, בעלת תואר ראשון מאוניברסיטת חיפה ותואר שני דוקטורט מאוניברסיטת תל אביב. מהווה מרצה מן המניין באוניברסיטת בר אילן כחוג לעבודה סוציאלית. פרופ' פינצי דותן, פרסמה לאורך שנות עבודתה הקלינית והמחקרית עשרות מאמרים ופרסומים אקדמאים שונים, בתחומים של: התעללות בילדים, ילדים ונוער בסיכון, יחסי משפחה: הורות, זוגיות לרבות יחסים בין אחאים ובנושאים הקשורים לתיאורית ההתקשרות. פרופ' פינצי דותן משמשת כיו"ר ועדת מומחיות עבודה סוציאלית בבריאות נפש. כמו כן, משמשת כיו"ר ועדת הבחינות של המומחיות בעבודה סוציאלית ובנוסף, חברת צוות בצוות חוות דעת לבית המשפט בעניין "טובת הילד" והגנתו וחברת צוות בוועדת האתיקה הסטטוטורית במרכז לבריאות הנפש גהה. בעבר, נטלה חלק משמעותי בכתיבת פרקי ספר המומחיות עבור אנשי מקצוע מתחום בריאות הנפש הכולל ידע מקצועי ויישומי הנדרש עבור אבחון טיפול במגוון רחב של אוכלוסיות. עד. פרופ' פינצי דותן משמשת כעובדת סוציאלית למעלה מ-40 שנה במרפאת ילדים ונוער במרכז לבריאות הנפש בגהה וכן מנהלת ומדריכה צוות רב מקצועי של פסיכיאטרים, מומחים ומתמחים, פסיכולוגים קליניים וסטודנטים לפסיכולוגיה, עבודה סוציאלית ואומנות. במקביל מרכזת פרופ' פינצי דותן את התוכנית להכשרת מטפלים לקראת הסמכה בטיפול זוגי ומשפחתי מטעם האיגודה לטיפול משפחתי. במסגרת לימודי המשך בביה"ס לעבודה סוציאלית בבר אילן. במסגרת ניסיונה

הטיפול של פרופי פינצי דותן היא עורכת טיפולים פרטניים בילדים ובני נוער, טיפולים משפחתיים, הדרכות הורים וטיפולים קבוצתיים ומתמחה בטיפול בילדים בסיכון ובמשפחותיהם ובילדים שעברו התעללות פיסית / רגשית.

8. הנתבעת :

הנתבעת בתביעה זו היא למעשה מנוע חיפוש של חברת גוגל הבינלאומית (GOOGLE INC.), הפועלת בישראל באמצעות חברת גוגל ישראל בע"מ.

9. היריבות בין התובעים לנתבעת 2 - גוגל ישראל בע"מ לצורך התביעה דנו:

האפשרות החוקית להגיש תביעה נגד גוגל ישראל בע"מ מבלי לצרף את חברת גוגל הבינלאומית נדונה בה"פ (ת"א) 250/08 חבי ברוקר טוב בע"מ נ' חברת גוגל ישראל בע"מ. בעניין זה נדונה השאלה האם לצורך בקשה להמצאת מידע ופרטים בעבר ובהווה הקשורים במישרין או בעקיפין לכתובות דוא"ל: lior@broketov.com ו- rokerate@gmail.com יש יריבות משפטית בין העותרים לבין גוגל ישראל בע"מ. בית המשפט המחוזי בתל אביב קבע (כבי' השופטת ד"ר דרורה פלפל) כדלקמן:

מפאת חשיבות הדברים להלן ציטוט מלא של הפרק הרלוונטי מפקס הדין:

"..... ה. היש יריבות בין המבקשים לבין המשיבה מס' 1:

טוענת המשיבה מס' 1 כי היא חברה שהתאגדה במדינת ישראל מאשר מנייתיה מוחזקות במלואן ע"י גוגל הבינלאומית (סעיף 7 לתצהיר איל חן) מפעילותה מתמצית השיווק שירותים שונים באתר האינטרנט המצוי בכתובת www.google.co.il או באתרים אחרים המופעלים ע"י חברות שקשורות לגוגל ישראל.

עפ"י האמור בתצהיר (שם), חברת גוגל ישראל אינה מפעילה אתר אינטרנט כלשהו, לרבות איזה מהאתרים במסגרתם מסופקים השירותים האמורים. כן מצוין המצהיר שגוגל ישראל אינה בעלת הזכויות או מפעילתם של איזה מהשירותים האמורים לרבות שירות ה-GMAIL והיא משמשת מעין צינור תיווך בלבד בין מפעילות השירותים ובין המבקשים להשתמש בהם (נספח ב' לתשובה).

מכאן טוענת ב"כ המשיבה מס' 1 כי לפי כתובת הדואר האלקטרוני GMAIL ממנה נשלחו התכתובות למבקשים, אזי מדובר בהתקשרות שבין השולח לבין GOOGLE INC, אין המדובר בגוגל הישראלית, ולכן אין גם יריבות בינה לבין המבקשים, מה גם שכתובת ה-IP אינה ברשותה בכלל.

ב"כ המשיבה מס' 1 מציינת כי טענה זו הועלתה על ידם גם בהליכים קודמים, ובהם צורפה גוגל אינק להליך וניתנה החלטה.

כמו כן נאמר כי המשיבה 1 אינה מתכחשת לקשר שבינה לבין גוגל אינק, אבל ההבחנה בין הישויות המשפטיות אינה מהותית והקשר המסחרי-משפטי שביניהן אינו מאפשר ליתן צו נגד גוגל ישראל שהוא במהותו צו עשה נגד גוגל אינק.

כראיה לכך היא צרפה לתגובתה את מסמך א', שהוא מסמך ההתקשרות החוזית שבין הצדדים.

מסמך אי שצורף לתגובה של המשיבה מס' 1 עולה כי ההתקשרות לעניין ה-GMAIL היא אכן עם גוגל אינק שמקום מושבה הוא בקליפורניה שבארצות הברית.

הנספח מציין את הכתובת המדוייקת של החברה.

סעיף 4.1 לאותו מסמך מציין כי לחברת גוגל חברות-בנות ויישויות משפטיות שותפות בכל העולם, וכי לפעמים חברות אלו יספקו את בשירותים בשם גוגל, והמתקשר מסכים לקבל מהן את השירותים.

בכותרת של נספח ב' מצד ימין מופיע השם: גוגל ישראל.

בסעיף 9 לחוזה ההתקשרות נקבע כי המשתמש מסכים כי:

"גוגל או זכיינים של גוגל, הם הבעלים של כל זכות משפטית, שם ועניין ביחס לשירותים"

סעיף 9.6 לחוזה ההתקשרות קובע כי:

"אלא אם הורשית מפורשות ובכתב לעשות כן על ידי גוגל, אתה מסכים שהשימוש שלך בשירותים לא יכלול כל שימוש בסימן מסחרי, בסימן שירות, בשם מסחרי, בלוגו של כל חברה או ארגון בכל צורה שיש בה כוונה לגרום בלבול לגבי הבעלים או המשתמש המורשה בסימנים בשמות, או בסימני לוגו אלו."

סעיף 16 לחוזה ההתקשרות קובע כי:

"בהתאם למדיניות של גוגל, עליה להגיב להודעות בדבר הפרות אפשרויות של זכויות יוצרים עליהם חל חוק קניין רוחני בינלאומי.... ולסגור חשבונות המבצעים הפרה חוזרת ונשנית..."

כיצד רואה גוגל את קשריה עם החברות-השותפות הגוגליות השונות ניתן לראות בסעיף 20.6:

"אתה מצהיר ומסכים שכל חברה בקבוצה החברות השייכות ל-גוגל תהיה מוטבת מצד שלישי לתנאים אלו וכי חברות אלו יהיו רשאיות לאכוף באופן ישיר או להסתמך על כל תנאי מהתנאים הללו המעניק להן תועלת (או זכויות לטובתן). מלבד זאת, אין כל אדם או חברה אחרים שיהיו מוטבים מצד שלישי לתנאים אלו."

אין מחלוקת שכל אישיות משפטית, הינה אישיות נפרדת ו"כבודה במקומה מונח".

לעניין זה יש חשיבות מרובה לכך כיצד גוגל הבינלאומית רואה את עצמה ואת "הגוגלית" הישראלית.

התשובה ניתנת לעיל: היא מתייחסת לגוגל המקומית כאל שותפה ו/או חברת בת, טובה לכל זכות או תנאי מתנאי ההסכם (כמובן לטובתה) ומכאן שניתן להסיק שבדברים "ניטראליים" כמו מסירת מידע, - אמורה הייתה להיות בעיני גוגל הבינלאומית, אילו הייתה עקבית, זהות בינה לבין גוגל המקומית, לפחות לפי הצהרותיה בחוזה ההתקשרות עם הגולשים.

יתר על כן:

אם המדובר באישיות משפטית, שהינה חברה א', כשמלוא המניות שלה מוחזקות ע"י אישיות משפטית אחרת שהינה חברה ב' (ר' נספח ב' לתשובה) וכששם שתי החברות דומה במובן זה שרק שיוכם הגיאוגרפי שונה, שמות מנהליה והכיתוב שמופיע לצידם מעיד שהם נמצאים בישוב שלא רשום בארץ; כשלכך נוסף את הצהרותיה לעיל של גוגל שתוכן מדבר בעד עצמו, כי אז נגיע למסקנה הכפולה:

או שמדובר ביישויות שותפות, שניתן לתבוע מי מהן לפי הצורך ולפי הארץ או לפי משקל התביעה;

או שניתן להרים מסך ההתאגדות, לפי עניין זה, ולאור כי המדובר בחברה ישראלית "ששייכת" לחברת גוגל הבינלאומית, בין כשותפה ובין כחברת בת, וכשגוגל האמריקאית, יכולה להכתוב לה נורמות, והתנהלות באמצעות מנהלים שמקום מושבים אינו ישראל.

זאת ועוד – מעבר לפן המשפטי שבו גוגל מזהה הפרה של זכויות קניין היא תגיב. אומנם ההתייחסות בסעיף נוגעת יותר לחוק האמריקאי, אבל גוגל טוענת שחזוה זה מחייב גם גולשים ממדינות אחרות, ולכן לטעמי הוא צריך לחול בשינויים המחויבים למדינות חוץ.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת, כי ייתכן שהסדר הדיוני הטוב, היה מחייב צירופה של גוגל הבינלאומית כצד לתובענה, ברם בנסיבות ולאור העובדה שקיימת "שותפות" ו/או "מיזוג" בפועל בין השתיים לעניין מתן השירותים או חלקם – נראה לי שניתן להסתפק בגוגל הישראלית כצד לעתירה. (ההדגשות שלי – י.ט).

בהקשר זה יצינו העובדות הבאות:

א. מראשית הדרך גוגל ישראל הייתה הכתובת לצורך קבלת ההודעות ומסירת בקשות להסרה מטעם התובעים. בנוסף, חברת גוגל ישראל היא זאת שתמיד השיבה לפניות התובעים ואף הסירה חלק מהפרסומים נשוא כתב תביעה זה.

ב. לא זו אף זו: בכול תשובותיה של גוגל ישראל לתובעים בעניין נשוא כתב התביעה דנו, היא שבה ומציינת כי היה והתובעים ימצאו לה (לגוגל ישראל) צו של בית משפט, כי אז היא תסיר את הפרסומים ללא תנאי וללא סייג.

ג. סמוך למועד הגשת כתב תביעה זה לבית המשפט, גוגל ישראל הודיעה לתובעים כי היא העבירה את הבקשה לצו מניעה זמני שהוגשה ע"י התובעים נגד גוגל הבינלאומית (גוגל אינק) ונגדה – לידיעת חברת גוגל הבינלאומית שמקום מושבה בקליפורניה.

10. המצאה כדין לנתבעת מס' 1:

ד. לעניין המצאה כדין של התובענה לחבי גוגל הבינלאומית, התובעים יטענו כי המצאה לחברת גוגל ישראל היא המצאה בארץ למי שנמצא בה, בין בעצמו ובין באמצעות ידו הארוכה כפי שנפסק ברע"א 39/89 ג'נרל אלקטריק נגד מגדל חבי לביטוח ראה להלן.

ד. בנוסף, באשר לנושא המצאה כדין של התובענה לחברת גוגל הבינלאומית – התובעים יטענו כי כמבואר לעיל, לא זו בלבד שחבי גוגל ישראל היא ידה הארוכה של חברת גוגל הבינלאומית במובן תקנה 482 ו/או - 483(א) לתקנות סדר הדין האזרחי אלא שמבלי לגרוע התובעים יטענו כי **דוגמת האינטנסיביות של הקשר בין חבי גוגל ישראל לבין חבי גוגל הבינלאומית היא כזאת אשר מאפשרת המצאת תובענה לחברת גוגל הבינלאומית באמצעות מסירה לחברת גוגל ישראל שהיא מורשה של חבי גוגל הבינלאומית במובן תקנות סדר הדין האזרחי המסדירות מסירה למורשה. ראה לעניין זה גם רע"א 39/89 ג'נרל אלקטריק נגד מגדל לעיל.**

ד. תוכן הפרסומים המכפישים נשוא תביעה זאת:

11. להלן, מטעמי חסכון, לצורך המחשה בלבד, ציטוט חלק מהפרסומים:

"מכון ד"ר אילן טל – בריונות ואלימות נגד אם – שופטת שפרה גליק ביהמ"ש לענייני משפחה ר"ג תמ"ש 56895-05-12".

"מכון ד"ר אילן טל, פעל בבריונות ואלימות חריגה נגד אם, ובשיא החוצפה דרש את "הגנת בית המשפט" על התנהלותו החריגה. השופטת שפרה גליק דחתה את פניית המכון וקבעה כי פניית המכון חורגת מן המקובל והמכון מונה לשם מתן חוות דעת וכי "בית המשפט אינו מספק הגנה".

"מכון טל הוציא דברי בלע ולשון הרע נגד אמא שלא בדק"

"מכון ד"ר טל הטריד באובססיות את העם... המכון חרג בכרשנותו את הסמכת בית המשפט לביצוע אבחונים, באופן מטריד בהתנהלותו,

"פסקי דין שאושרו להפצה על ידי הדוברות – מכון אילן טל הרמאי והשקרן"

"תגית: ד"ר אילן טל סוחט הורים"

"תגית: ד"ר אילן טל שיטות עברייניות נגד הורים"

"ד"ר אילן טל – טיוח בשעים נגד הורים וילדים"

"ד"ר אילן טל מזיין את השופטת שפרה גליק"

"דצמבר 2014 – התנהלותו הבזויה והמלוכלכת של ד"ר אילן טל בתמ"ש 59865-05-12 נמשכת. מדובר בבדיקת מסוגלות הורית שנתבקש לבצע ד"ר אילן טל לקביעת משמורת על קטין. ד"ר אילן טל לא מסתפק בקביעת המשמורת לאחד ההורים אלא אף התנהג בבריונות נגד החורה השנה תוך שהוא מעליל כי הוא מסוכן (... לבנו מתוך מטרה לשבש את הקשר בין...) סוף ציטוט).

"מכון ד"ר אילן טל למסוגלות הורית – התנהלות מופקרת בבדיקת מסוגלות הורית לצורכי משמורת.

"אילן טל – התנהלות מופקרת ומכפישה בבדיקת מסוגלות הורית חכמינו ע"ה היו אומרים" ... כל הפוסל פסול ואינו מדבר בשבחה לעולם, ואמר שמואל במומו פוסלי" (תלמוד בבלי, מסכת קידושין דף ע עמוד ב) והכוונה מי שפוסל את חברו ומבקר אותו, עושה זאת מתוך פגם שלו, אותו הוא משליך על חברו. והמקרה לפנינו מכון טל (... למסוגלות הורית ... " (סוף ציטוט).

"תגית: זהירות ד"ר אילן טל פסיכיאטר מטורלל"

"עו"ד יעקב סגל בטמטומו הגיש בקשה להסרת תוכן על לקוחות הפסיכיאטר העושק אילן טל וגרם לפרסום מחדש של התלונות נגד אילן טל".

"עד כמה מטומטם העו"ד יעקב סגל אשר מייצג את הפסיכיאטר ד"ר אילן טל? לאחרונה פורסמה כתבת ביקורת על התנהלותו של אותו אילן טל לאור פסק דין שפורסם ע"י השופטת שפרה גליק. התוכן לא מצא חן בעיני אילן טל, והני"ל שיגר לנוגל תלונה. אלא שבטמטומו כי רב, לחץ העו"ד על הכפתור הלא נכון וגרם לפרסום המוני."

"מכון ד"ר טל אילן – בריונות ואלימות נגד אם – שופטת שפרה גליק ביהמ"ש 56895-05-12".

"פרסום ההליך בוצע על ידי דוברות בית המשפט, כששמות הצדדים חסויים, בהם שם מכון אילן טל – איננו חסוי ואין שום סיבה להחסות את שם המומחה. נהפוך הוא! מכון אילן טל, כשל

כישלון חרוץ בכך שהוציא חוות דעת שקרית ומכפישה נגד אמה אותה הוא לא בדק, והשופטת אף נתנה ביקורת חמורה בפסק הדין נגד המכון.

"תגית: ד"ר יעל סגל פסיכיאטרית השמיצה אם בלי לבדוק אותה".

"מכון ד"ר אילן טל – בריונות ואלימות נגד אם – שופטת שפרה גליק ביהמ"ש לענייני משפחה ר"ג תמ"ש 56895/05-12".

"מכון ד"ר אילן טל, פעל בבריונות ואלימות חריגה נגד אם. ובשיא החוצפה דרש את "הגנת בית המשפט" על התנהלותו החריגה. השופטת שפרה גליק דחתה את פניית המכון וקבעה כי פניית המכון חורגת מן המקובל והמכון מונה לשם מתן חוות דעת וכי "בית המשפט אינו מספק הגנה".

"... מדובר באם חד הורית, רכה ועדינה המגדלת באהבה והשקעה...."

"תגית: ד"ר יעל סגל טרייביטש משקרת בחוות הדעת לבית המשפט".

"תגית: ד"ר יעל סגל טרייביטש מוציאה חוות דעת שקריות".

"תגית: פרופ' ריקי פינצי דותן נימפומנית ונותנת שרותי מין לכול דורש".

הפרסומים המעוולים, הפוגעניים והשקריים נשוא בקשה זו מצורפים בזה ומסומנים "א" – כמקשה אחת.

ה. הפרסומים מהווים לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה 1965.

12. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר לשון הרע מהי כדלקמן:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

- (1) – להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) – לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) – לפגוע באדם במשרתו, אם במשרה ציבורית ואם במשרה אחרת, בעסקו, במשלה ידו או במקצועו;
- (4) – לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;

בסעיף זה "אדם" – יחיד או תאגיד"

11. על פי ההלכה הפסוקה הקביעה כי ביטוי מסוים הינו לשון הרע נעשית עפ"י קנה מידה אובייקטיבי היינו: על ידי בחינת משמעותו בעיניו של האדם הסביר ו/ או הצופה הסביר ו/או הקורא הסביר.

12. המבקשים יטענו כי אין חולק ואין ספק שהפרסומים נשוא בקשה זו (נספח "ד") עומדים בחלופות לעיל, כולן או מקצתן, ומהווים לכול דבר ועניין לשון הרע במובן החוק הנ"ל. במילים אחרות: עסקינן בפרסום לשון הרע במובן חוק איסור לשון הרע על כול המשתמע והמתחייב מכך. היינו: עניין לנו בפרסום ברבים של הכפשות והשמצות על המבקשים ו/או מי מהם ופגיעה שלא כדין בשמם הטוב. מבלי לגרוע, עניין לנו בפגיעה קשה ובלתי נסבלת במוניטין של המבקשים קרי: מרכז ד"ר טל על כול צוות עובדיו המקצועיים בכלל וד"ר אילן טל כמנהל המרכז ומיסדו בפרט.

13. לפיכך, הפרסומים נשוא בקשה זו גם מהווים גם עבירה פלילית של פרסום לשון הרע, קבוע בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965, ולא רק עוולה אזרחית.

14. העולה מהמקובץ: אין ספק ואין חולק כי יש בפרסומים נשוא בקשה זאת משום פגיעה קשה בכבודם של המבקשים ביחד ו/או לחוד, הוצאת דיבה ופרסום לשון הרע עליהם ואודותיהם. כמו כן יש בהם פגיעה של ממש ביכולת של המבקשים ביחד ולחוד, להמשיך לשרת את הציבור, למלא אחר החלטות בית המשפט ולתת חוות דעת מומחה לבתי המשפט, למוסדות ולמטופלים הפרטניים. כמו כן יש בפרסומים האמורים משום יצירת פגיעה כלכלית קשה ומשמעותית במבקשים, אשר בשנה האחרונה, מאז תחילת הפרסומים סופגים הפסדים כספיים רבים כתוצאה מההפחתה הניכרת בכמות המטופלים הפונים אליהם.

נ. פניות מוקדמות לנתבעת – הלכה למעשה לא הועילו וההכפשות נמשכות:

15. בין השנים 2014-2016, היו בין התובעים לנתבעת חילופי מכתבים בהם התבקשה הנתבעת להסיר את כל הפרסומים המעוולים נשוא תביעה זאת. חלק מהפרסומים הוסרו ע"י הנתבעת, בעקבות הפניות האמורות אליה וחלק היא סירבה להסיר, למרות שהיו והינם בעלי תוכן זהה ו/או דומה, זאת ללא הסבר סביר וללא הצדקה.

16. להלן עיקרי הפניות של התובעים לנתבעת:

17. ביום 12.11.14 פנה עו"ד יעקב סגל לראשונה בשם המבקשים לגוגל ישראל בבקשה להסרת פרסום המהווה עבירה פלילית.

הפניה מיום 12.11.14 מצורפת בזה ומסומנת נספח "ב".

18. בשנת 2015 היו עוד מספר פניות של ד"ר אילן טל למשיבה בעלות תוכן דומה לפנייה המפורטת לעיל אשר מטעמי חיסכון לא מצורפות ובמידת הצורך יוצגו בפני בית המשפט.

19. הפניות האחרונות למשיבה נעשו בשנת 2016: ביום 18.1.16 פנה עו"ד סגל בשנית לגוגל ישראל בדרישה להסרת פרסום המהווה עבירה פלילית.

20. הפניה מיום 18.1.16 מצורפת בזה ומסומנת נספח "ג".

לבסוף, ביום 7.2.16 פנה גם ד"ר אילן טל למחלקה המשפטית של גוגל ישראל בבקשה לסיר את הפרסומים הפוגעניים נשוא בקשה זו.

ז. התשובה האחרונה של המשיבה לכל הודעות ובקשות המבקשים להסרת הפרסומים נשוא בקשה זו:

21. להלן, ציטוט התשובה במלואה:

ערן שלום,

תודה על פנייתך.

Google מרכזת ומארגנת מידע שמפורסם באינטרנט; אין לנו אפשרות להוריד מהאינטרנט את התוכן שנמצא בדפים שציינת. עם זאת, בהתאם לחוקים הרלוונטיים, כתובות האתרים הבאות יוסרו בקרוב מתוצאות החיפוש של Google.co.il:

- [14/205](http://flory-shemtov.com/tag-%D7%A1%D7%92%D7%9C-%D7%98%D7%A8-%D7%99%D7%99%D7%91%D7%99%D7%98%D7%A9-D7%9B%D7%A0%D7%AA-95%D7%9E%D7%A1%D7%9C/D7%A6%D7%99%D7%91%D7%95%D7%A8%D7%9C-D7%A8-%D7%99%D7%A2%D7%9C93%http://motileybel.com/tag/%D7%A1%D7%92%D7%9C-%D7%A9-98%D7%98%D7%A8%D7%99%D7%99%D7%91%D7%99%D7%9E%D7%A1%D7%95%D7%9B%D7%A0%D7%AA-%D7%9C%D7%A6%D7%99%D7%91%D7%95%D7%A8http://psicho-tag/%D7%94%D7%A9%D7%95%D7%A4%D7%98%D7%AA-education.com%D7%A9%D7%A4%D7%A8%D7%94-%D7%92%D7%9C%D7%99%D7%A7-D7%A8%D7%94-99%D7%94%D7%A2%D7%91%D7%9C%D7%90%D7%91-9%D7%9E%D7%A9%D7%9E%D7%95%D7%A8%D7%AA-%D7%D7%A1%-D7%A2%D7%9C-tag/%D7%9E%D7%9B%D7%95%D7%9F/http://psicho-education.comD7%9C-98%D7%90%D7%99%D7%9C%D7%9F-%D7%A2%D7%91%D7%A8%D7%99%D7%99%D7%A0%D7%95%D7%AA%D7%A0%D7%95%D7%AA-95%D7%95%D7%91%D7%A8%D7%99%D7%93%D7%91%D7%97%D7%95%D7%95%D7%AA-%D7%9E%D7%9B%D7%95%D7%9F/http://psicho-education.comD7%9C-98%D7%90%D7%99%D7%9C%D7%9F-%D7%A9%D7%A7%D7%A8%D7%99%D7%9D-94%D7%92%D7%95%D7%92%D7%99%D7%97%D7%95%D7%93%D7%D7%91%D7%97%D7%95%D7%95%D7%AA-%D7%93%D7%A2%D7%AA-%D7%A9%https://depravity1.wordpress.com/2015/01/16/%D7%94%D7%A9%D7%A7%D7%A8%D7%99%D7%9D-D7%99%D7%A2%D7%A7%D7%91-%D7%A9%D7%9C-%D7%A2%D7%95%D7%93-%D7%A1%D7%92%D7%9C-%D7%9C%D7%92%D7%95%D7%92%D7%9C-D7%A0%-D7%A4%D7%A1%D7%A7-%D7%93%D7%99%D7%9F-F-9com/tag/%D7%9E%D7%9B%D7%95%D7%.https://depravity1.wordpressD7%98%D7%9C-%D7%90%D7%99%D7%9C%D7%9F%D7%92%D7%95%D7%A0%D7%91%D7%99%D7%9D-D7%A1%D7%A4%D7%99%D7%9D%D7%9B-F-9com/tag/%D7%9E%D7%9B%D7%95%D7%.https://depravity1.wordpressD7%98%D7%9C-%D7%90%D7%99%D7%9C%D7%9F%D7%9E%D7%A2%D7%A1%D7%99%D7%A7-D7%90%D7%99%D7%9D-%D7%A8%D7%9E/D7%A0%D7%91%D7%99%D7%9D92%D7%95%D7%98%D7%9C-%D7%90%D7%99%D7%9C%D7%9F-%D7%98%D7%9C-B%D7%AA%D7%91-%D7%97%D7%95%D7%95%D7%AA-9%D7%93%D7%A2%D7%AA-%D7%A0%D7%92%D7%93-%D7%90%D7%9D-C9%D7%91%D7%9C%D7%99-%D7%

</div>
<div data-bbox=)

[.https://yeladeinu.wordpress.com/2015/01/16/%D7%94%D7%A9%D7%A7%D7%A8%D7%99%D7%9D-%D7%99%D7%A2%D7%A7%D7%91-%D7%A9%D7%9C-%D7%A2%D7%95%D7%93-%D7%A1%D7%92%D7%9C-%D7%9C%D7%92%D7%95%D7%92%D7%9C-%D7%A0%D7%92-%D7%A4%D7%A1%D7%A7-%D7%93%D7%99%D7%9F](https://yeladeinu.wordpress.com/2015/01/16/%D7%94%D7%A9%D7%A7%D7%A8%D7%99%D7%9D-%D7%99%D7%A2%D7%A7%D7%91-%D7%A9%D7%9C-%D7%A2%D7%95%D7%93-%D7%A1%D7%92%D7%9C-%D7%9C%D7%92%D7%95%D7%92%D7%9C-%D7%A0%D7%92-%D7%A4%D7%A1%D7%A7-%D7%93%D7%99%D7%9F)

לגבי כתובות האתרים הבאות:

<http://li.israsocial-news.com/category/%D7%93%D7%A8-%D7%90%D7%99%D7%9C%D7%9F-%D7%98%D7%9C-%D7%A8%D7%99%D7%A7%D7%99-%D7%A4%D7%9F-%D7%A4%D7%99%D7%A0%D7%A6%D7%99-%D7%93%D7%95%D7%AA%D7%94%D7%A9%D7%95%D7%A4%D7%98-%D7%A0%D7%99%D7%9C-%D7%94%D7%A0%D7%93%D7%9C-%D7%A0%D7%99%D7%9C%D7%99%D7%A8%D7%94-%E%D7%97%D7%A7-%D7%A2%D7%AA%D7%99%D7%93-%D7%94%D7%A9%D7%99%D7%9E%D7%95%D7%A9-%D7%A0%D7%92%D7%91%D7%91%D7%9E%D7%9B%D7%95%D7%99-%D7%A1%D7%92%D7%9C-%D7%93%D7%A8-%D7%90%D7%99%D7%9C%D7%9F-%D7%98%D7%9C-D7%AA-95%D7%A8%D7%99%D7%95%D7%A0%D7%91%D7%D7%99%D7%9E%D7%95%D7%AA-%D7%95%D7%90%D7%9C-%D7%A0%D7%92%D7%93-%D7%90-3%D7%93%D7%A8-%D7%99%D7%A2%D7%91%D7%99%D7%98%D7%A9-%D7%9E%D7%A9%D7%A7%D7%A8%D7%AA-D7%A2%D7%AA-93%D7%91%D7%97%D7%95%D7%95%D7%AA-%D7%94%D7%91%D7%9C%D7%91%D7%93%D7%A8-%D7%99%D7%A2%D7%91%D7%99%D7%98%D7%A9-D7%9B%D7%A0%D7%AA-95%D7%9E%D7%A1%D7%9C%D7%91%D7%93%D7%91%D7%9C-D7%A2%D7%95%D7%A1-%D7%A7%D7%99-%D7%A4%D7%99%D7%A0%D7%A6%D7%99-99%D7%A8%D7%D7%AA%D7%9F-95%D7%93%D7%9D%D7%94%D7%A9%D7%9E%D7%99%D7%A6%D7%94-%D7%9E%D7%9B%D7%95%D7%99-%D7%A9%D7%9C%D7%9F-%D7%98%D7%9C-D7%AA-95%D7%A8%D7%99%D7%95%D7%A0%D7%91%D7%D7%99%D7%9E%D7%95%D7%AA-%D7%95%D7%90%D7%9C-%D7%A0%D7%92%D7%93-%D7%90-2%D7%93%D7%A8-%D7%99%D7%A2%D7%91%D7%99%D7%98%D7%A9-D7%9B%D7%A0%D7%AA-95%D7%9E%D7%A1%D7%9C%D7%91%D7%93%D7%91%D7%9C-D7%A6%D7%99%D7%91%D7%95%D7%A8%D7%9C-D7%A0%D7%A6%D7%99-99%D7%A8%D7%A4%D7%A8%D7%95%D7%A4-D7%A1-95%D7%93%D7%95%D7%AA%D7%9F-%D7%A2%D7%9E%D7%A9%D7%A7%D7%A8%D7%AA-D7%95%D7%AA-%D7%9495%D7%91%D7%97%D7%9C-%D7%93%D7%A8-%D7%99%D7%A2%D7%9C-%D7%A1%D7%92%D7%9C-D7%98%D7%A9-99%D7%A8%D7%99%D7%99%D7%91%D7%98%D7%A9-%D7%9E%D7%A1%D7%95%D7%9B%D7%A0%D7%AA-%D7%A6%D7%99%D7%91%D7%95%D7%A89%D7%95%D7%A8-%D7%99%D7%A2%D7%9C-%D7%A1%D7%92%D7%9C-9%D7%A1%D7%92%D7%9C>

אנו מצטערים שאין לנו אפשרות לסייע לך באופן מיידי במקרה זה.

לגבי כתובת האתר הבאה:

[israsocial/home/1-2/ilan-tal/https://sites.google.com/site](https://sites.google.com/site/israsocial/home/1-2/ilan-tal/)

בשלב זה, Google החליטה שלא לנקוט פעולה. Google Sites מארח תוכן של צד שלישי. הוא אינו היוצר או המתווך של תוכן זה. אנו ממליצים על פתרון מחלוקת באופן ישיר עם האדם שפרסם תוכן זה.

אם לא תצליח להגיע להסכמה עם האדם שפרסם את התוכן ותבחר לנקוט צעדים משפטיים נגדו, המובילים לפסיקה משפטית שלפיה החומר אינו חוקי או שיש להסירו, שלח לנו את צו בית המשפט הדורש הסרה.

בברכה,
צוות Google

ח. הפניה של המבקשים להנהלת בתי המשפט ותגובת הנהלת בתי המשפט:

25. ביום 24.12.14 פנה ד"ר אילן טל להנהלת בית המשפט בעניין הפרסומים המעוולים נשוא בקשה זאת.

26. ביום ה-4.1.15 התקבלה תגובת לשכת היועץ המשפטי של הנהלת בתי המשפט לפרסומים המעוולים ו/או הכוזבים נשוא בקשה זו – המדברת בעד עצמה, כדלקמן:

"... ראשית, נבקש להודות לך על הפניית תשומת ליבנו לפרסומים פוגעניים אלה. האתר שאליו הפניית מוכר לנו והוא מהווה מוקד לפרסומים פוגעניים, אשר רבים מהם מהווים הפרה בוטה של הוראות החוק. בימים אלה אנו פועלים יחד עם גורמים מדינתיים נוספים על מנת לחזק את מדיניות האכיפה בהפרות מעין אלה, אשר מעבר לפגיעה הפוטנציאלית הטמונה בהם לצדדים, מהווה לעיתים הפרה של סעיף 70 חוק בתי המשפט האוסר לפרסם דבר על דיון שהתנהל בדלתיים סגורות. אע"פ, כי האכיפה במקרים רבים נתקלת בקשיים משפטיים וישומיים כיוון שהפרסומים, כמו גם זה שאליו הפנית, מתבצעים על גבי שרתים הממוקמים בארה"ב. אנו נפעל באמצעים העומדים לרשותנו להסרת הפרסומים".

תשובת היועץ המשפטי של הנהלת בתי המשפט - מצ"ב ומסומנת "ד".

ט. עילת התביעה

עילת התביעה נשוא כתב תביעה זה מבוססת על הנוהל של "הודעה והסרה" אשר כמבואר לעיל הוחל על ידי בתי המשפט על דיני לשון הרע ועל מנוע חיפוש במקרים בהם מוגשת למנוע חיפוש בקשה להסרה של פרסום ואין ספק כי המדובר בבקשה להסרת פרסומים מעוולים. היינו המדובר בפרסומים שגויים על פניהם ו/או שקריים בעליל.

ביתר שאת: כאשר בעלי האתרים ו/או מי שגרם לפרסום ו/או מי שאחראי לפרסום – אינו משתף פעולה או מסרב להסיר את הפרסום. לעניין זה, התובעים יטענו שהמקרה נשוא כתב תביעה זה

בו לא ניתן לאתר את בעלי האתרים או את מי שאחראי לפרסומים, כמוהו כמקרה של בעל אתר אשר אינו משתף פעולה או מסרב להסיר את הפרסום המעוול. היינו: התובעים יטענו כי לאור הדמיון הרב שיש בין המקרים האמורים, דינו של המקרה נשוא כתב תביעה זה כדין המקרה בו בעל האתר אינו משתף פעולה או מסרב להסיר את הפרסום.

כפי שפורט לעיל ויפורט עוד להלן, אין מחלוקת כי הפרסומים נשוא כתב תביעה זה עלו ועדיין עולים כתוצאה מחיפוש במנוע החיפוש של הנתבעת בקשר לתובעים או מי מהם. כמו כן, אין מחלוקת כי התובעים פנו לנתבעת והודיעו לה, בהתאם לנוהל "הודעה והסרה" כי הפרסומים כוזבים ומעוולים ומכיוון שכך שומה עליה להסירם. יתרה מכך: אין חולק שהנתבעת נעתרה חלקית לבקשות התובעים קרי: הנתבעת פעלה לפי הנוהל של "הודעה והסרה" והסירה חלק מהפרסומים המעוולים שהתבקשה להסיר. דא עקא: הנתבעת סירבה להסיר את כל הפרסומים כמקשה אחת והותירה חלק לא מבוטל מהם במנוע החיפוש שלה באופן שהם ממשיכים לצוף כתוצאה מחיפוש במנוע החיפוש של הנתבעת.

ברם, עיון בפרסומים שהוסרו על ידי הנתבעת והשוואתם לפרסומים שהיא סירבה להסיר, מעלה באופן חד משמעי כי המדובר באותם פרסומים ממש, בבחינת אותה גברת בשינוי אדרת. לחלופין, בפרסומים שהנתבעת סירבה להסיר המדובר במיחזור, כזה או אחר, של תוכן פרסומים שכבר הוסרו על ידי הנתבעת ו/או פרסומים בעלי מסר ו/או רוח דברים זהה לפרסומים שהוסרו על ידי הנתבעת, כמבואר, הכל - לאחר שקיבלה את הבקשה להסרה ואת ההודעה שהפרסומים מעוולים.

כמפורט לעיל, פסק הדין המבסס את עילת התביעה נשוא כתב תביעה זה הוא פסק הדין שניתן על ידי בית המשפט במחוזי בשבתו כערכאת ערעור על בית משפט השלום בפרשת סביר (ראה לעיל) כך:

סוגיית האחריות והחבות של מנוע חיפוש, כמו הנתבעת בתביעה דנן, להסיר תוצאת פרסום מעוול לאחר קבלת בקשת הסרה - ללא זיקה או קשר לשאלת האחריות לתוכן הפרסום - נדונה בהרחבה בפסק הדין בע"א 4711-11-14 עו"ד עמי סביר נ' בר נוי ואח' של בית המשפט המחוזי בתל אביב (פורסם בנבו) אשר ניתן ביום 22.6.15 (להלן: 'פרשת סביר').

פסק הדין בע"א 4711-11-14 מצ"ב ומסומן "ה".

בתמצית, בית המשפט המחוזי (כב' השופטת אביגיל כהן) קבע כי מנוע חיפוש (גוגל) צריך לפעול לסרת פרסום מעוול במנוע החיפוש עצמו, לאחר בקשת הסרה במקרה קיצון כבענייננו, בו צד ג' אשר גרם לפרסום המעוול אינו משתף פעולה/מסרב להסיר את הפרסום באתר שלו הגורם לפרסום לא ידוע, וכאשר אין ספק שתוצאת החיפוש במנוע החיפוש שגויה לחלוטין. כפי שנקבע בפסק הדין הנ"ל בזו הלשון:

להלן ציטוט עיקרי פסק הדין (הרציו) בפרשת סביר:

"...המקרה שלפנינו אינו דן כלל באלות חובתה של גוגל כמנוע חיפוש לבצע "צנזורה" מוקדמת או בדיקה מוקדמת של כל פרסום ופרסום לפני שהוא מופיע במנוע החיפוש. השאלה שיש לבחון אותה בענייננו שונה לחלוטין והיא:

האם לאחר שנתבקשה הסרה של פרסום מעוול, וצד ג' אשר גרם לפרסום המעוול אינו משתף פעולה / מסרב להסיר את הפרסום באתר שלו – האם מנוע החיפוש צריך לפעול להסרת הפרסום המעוול במנוע החיפוש עצמו. (ההדגשה במקור)

אני סבורה כי יש להשיב בחיוב לשאלה זו ומבהירה, כי מסקנה זו שמורה ל"מקרי קיצון" כמו המקרה שלפנינו.

מנוע חיפוש צריך להסיר פרסום מעוול כאשר אין ספק בכך שתוצאת החיפוש במנוע החיפוש שגויה לחלוטין.

ככל שקיים ספק בנכונות הפרסום רשאית (ולא חייבת) גוגל לדבוק בעמדתה ולפיה רק על פי צו שיפוטי היא תתערב באופן אקטיבי בתוכן המופיע אצלה. אך כאשר עניינית גם האתר הפנה לפסק דינו של ביהמ"ש העליון ושם ניתן להיווכח על נקלה כי עו"ד סביר לא הורשע בעבירה משמעותית; לא היה צריך להמתין ל"צו" בימ"ש והיה מקום להיענות לדרישת ההסרה.

המקרה שלפנינו הוא מקרה קלאסי שבו יש להחיל מנגנון של "הודעה והסרה"

כפי שכבר כתבתי בעניין לביב, מנוע החיפוש מבוסס על "זחל" (crawler) העובר בין דפי האינטרנט השונים ויוצר באופן אוטומטי לחלוטין – אינדקס המאפשר להגיע במהירות מכל מילה או צירוף מילים לדפי אינטרנט ספציפיים.

מנוע החיפוש מאנדקס דפי אינטרנט בכל השפות; מבלי שאותו "זחל" מבין את התוכן ומבלי שיש לו, שליטה בתוכן.

מנוע החיפוש אינו זה שבוחר אלו דפים יופיעו או לא יופיעו באינדקס התוצאות של מנוע החיפוש אלא "הבחירה" נקבעת באמצעות מידע הידוע בשם "מטה – תגיות" (meta – tags) אשר מצורף לקוד הייחודי המאפיין כל אחד מהאתרים באינטרנט ע"י יוצר אותו אתר.

מנוע החיפוש "מאתר" את עמודי האינטרנט אשר בקודי המחשב שלהם מופיעים אותם צירופי מילים מבוקשים, ולמפעילת מנוע החיפוש אין שליטה על המידע הכלול בקוד.

התביעה בעניינו של סביר אינה מתייחסת לפעולתו האוטומטית של ה"זחל" אלא לאי הפעלת מכניזם קיים להסרה של פרסום מעוול או לתיקון פרסום מעוול, לאחר קבלת הודעה על פרסום מעוול.

עו"ד סביר אינו מבקש צנזורה מוקדמת או הפעלת מנגנון שיסנן מראש את תוצאות החיפוש. הדרישה היא להסרת פרסום מעוול במנוע החיפוש לאחר שמתברר כי בשל מעשה או מחדל של צד ג' – האתר, אזי הפרסום במנוע החיפוש הוא מעוול.

עניינינו לא בדרישה להתערבות מקדימה בפעולה האוטומטית של מנוע החיפוש אלא בדרישה להסרה כאשר מדובר בעוולה מובהקת.

במקרה שכזה הדרישות ממנוע החיפוש הן דרישות דומות מכל מי שמנהל אתר ולאן דווקא ייחודית למנוע חיפוש.

אין צורך ליצור הבחנה פסיקתית בין בעל אתר לבין מנוע חיפוש בעניין זה... " (סוף ציטוט וההדגשות שלי – י.ט.)

לעניין זה יודגש: גוגל לא הגישה ערעור על פסק הדין בפרשת סביר שניתן נגדה ביום 22.6.15 כמפורט לעיל.

המבקשים יטענו:

משהתברר לתובעים ביחד ולחוד כי כתוצאה מחיפוש באינטרנט באמצעות מנוע חיפוש בקשר אליהם, עולים הפרסומים המעוולים נשוא התביעה, הם פנו לנתבעת מספר רב של פעמים והודיעו לה כי המדובר בפרסומים מעוולים וכזוים ולכן שומה עליה להסירם. כמו גם, נעלה

מכל ספק כי תוצאת החיפוש במנוע החיפוש של המשיבה שגויות לחלוטין ו/או שקריות לאור האמור בפסק דין חלוט של בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב הדן ומתייחס לתוכן הפרסומים ושולל במפורש את נכונותם. מכאן: המדובר במקרה קיצון כפי שהתפרש בפסק הדין בפרשת סביר (ראה לעיל), אשר מחייב את הנתבעת לפעול בהתאם לנוהל של "הודעה והסרה". כאמור לעיל בית המשפט לענייני משפחה בפסק דינו (נספח ב') נדרש במפורש לטענות וההכפשות המועלות נגד התובעים בפרסומים נשוא כתב תביעה זה וקבע במפורש כי אין בידו לקבל את הטענות וההכפשות שהועלו ביחס להתנהגות פסולה כביכול מצדם של התובעים. דוק, בית המשפט לענייני משפחה בפסק דינו **דחה מכול וכול ואחת לאחת** את כל טענות האם נגד המבקשים, ביחד ולחוד. הכול - כפי שבית המשפט קבע בפסק דינו אשר צורף לבקשה לצו מניעה זמני ומטעמי חיסיון אינו מצורף לכתב תביעה זה, בזו הלשון:

"אין בידי לקבל האמור בסיכומי האם ביחס להתנהגות פסולה כביכול מצידו של המומחה כפי שאין בידי לקבל את טענת "שבירת האמון מצידה", מצידה של האם, וזאת בין היתר באשר:

האם מתעתעת בבית המשפט, מתמיד סירבה לשתף פעולה עם המומחים שמיניתי, ואף עם גורמי הרווחה, וגם בתיק הזה הבטיחה, חזרה בה, חזרה והבטיחה וחזרה בה. לראיה כפי שסקרתי לעיל גם הגישה בג"ץ נגד הנהלת בתי המשפט בגין השימוש בכלי המקצועי של חו"ד מומחים.

אין כל מקום ל"שבירת אמון". האם מתנהגת בצורה לא סבירה, כאשר הקטין בבדיקת אינטראקציה עם אביו, היא פותחת את הדלת בלא רשות, מבקשת נשיקה (ראה כל התיאור בעדותה של הפסיכיאטרית בעמוד 36 לפרוטוקול) וכך גם טענותיה המופרזות באשר לנקישות על דלתה ע"י שליח המכון, והגשת תלונה מצידה למשטרה עקב כך.

לא הייתה כל התנהגות חסרת מקצועיות מצידו של המומחה לטעמי ולא בכדי פירטתי בהרחבה את השתלשלות הדברים.

בניגוד לנטען בסיכומי התובעת, האם לא שיתפה פעולה עם המומחה, ואין צורך לחזור על הדברים.

אין בידי לקבל את הטענה שהמומחה ו/או מי מטעמו אינו דובר אמת, או שהייתה בהתנהגותו משום "טרור" או "אלימות" ואפילו "תוקפנות".

אין בידי לקבל כי המומחה מחווה דעתו באופן "מרושל חובבני ואבסורדי" כנימוק ל"שבירת האמון" מצידה של האם. יש התחייבות של האם לערוך בדיקת מסוגלות הורית, בפני מומחה שייקבע על ידי בית המשפט. התחייבות זו קיבלה תוקף של פסק דין, ואת פסק הדין יש לקיים פשוטו כמשמעו. "האמון" של האם, או תחושותיה הסובייקטיביות אינן ממין העניין.

אין בידי לקבל את טענת האם בסיכומיה, כי חוות דעת המומחה אינה כלי עזר להשלמת מלאכת השיפוט בתיק זה. וזאת בין היתר מן הטעמים הבאים: ..."

המסקנות המתחייבות מהלכת פרשת סביר:

א. ניתן לתבוע מנוע חיפוש בגין אי הסרת פרסום מעוול לאחר שנתבקשה הסרה של פרסום מעוול גם כאשר לא ניתן לתבוע את בעל האתר או את מי שגרם לפרסום וכיו"ב. דוק, הלכת פרשת סביר נועדה, ראשית כול, לתת מענה בדיוק למקרה שבו קיים פרסום מעוול באינטרנט ובעל האתר או מי שגרם לפרסום אינו משתף פעולה ו/או מסרב להסיר את הפרסום ולענייננו, אינו ידוע ו/או לא ניתן לאתר, כפי שבמקרה נשוא תביעה זו.

ב. הנוהל של "הודעה והסרה" שמקורו בדיני זכויות יוצרים מחייב גם מנוע חיפוש במקרי קיצון בהם ברור כי הפרסום באינטרנט שגוי לחלוטין.

במילים אחרות:

התובעים יטענו כי בענייננו, לאחר שהם פנו לנתבעת בבקשה להסרה - הרי משהודע לנתבעת כי קיים פסק דין חלוט של בית משפט מוסמך לפיו ומכוחו תוצאת החיפוש במנוע החיפוש של הנתבעת שנויה לחלוטין, והדברים נאמרים ע"י בית המשפט במפורש ובאופן חד משמעי, כי אז לאור ההלכה שנפסקה בפרשת סביר ובהתאם לנוהל המחייב, כפי שנקבע, של "הודעה והסרה" אשר אומץ על ידי בתי המשפט בהקשר זה - שומה היה על הנתבעת להסיר את כל הפרסומים ללא סייג וללא תנאי, עם קבלת ההודעה הראשונה מהמבקשים על היות הפרסומים מעוולים ומשחשיבה סירבה לעשות כן ללא הסבר סביר וללא כול הצדקה, יש לחייבה בדין.

הנה כי כן, למבקשים זכות לדרוש מהמשיבה להסיר ו/או להפסיק את הפרסומים המעוולים נגדם לאלתר והיא נתמכת בהלכה פסוקה של בתי המשפט בעניין זה, במסמכים, ובעובדות של מקרה זה שאינן שנויות במחלוקת.

י. אין לנתבעת הסבר סביר לסירובה להסיר את הפרסומים המעוולים **נשוא תביעה זאת:**

27. עיון בפרסומים שהנתבעת הסכימה להסיר והוסרו בפועל לעומת הפרסומים שהיא סירבה ומסרבת עד היום להסיר מעלה כי אין הבדל מהותי ביניהם.

28. בנוסף, בפרסומים, נשוא תביעה זאת, אשר הנתבעת מסרבת להסיר יש הלכה למעשה מיחזור, כזה או אחר, של תוכן הפרסומים שהנתבעת הסכימה להסיר והוסרו על-ידיה בפועל. היינו: המדובר באותה גברת בשינוי אדרת ו/או באותו מסר ו/או רוח דברים, ומכיוון שכך, ניתן לפרש את סירובה של גוגל להסיר את הפרסומים נשוא תביעה זאת, כפעולה בחוסר תום-לב מצדה, על כל המשתמע מכך.

הפרסומים שהנתבעת הסכימה להסיר מצ"ב ומסומנים "וי".

הפרסומים שהנתבעת סירבה להסיר מצ"ב ומסומנים "זי".

סוף דבר

29. מכל הטעמים המפורטים לעיל מתבקש ביהמ"ש הנכבד להצהיר ולהורות על הסעדים המפורטים ברישא: הסרת הפרסומים המכפישים והמעוולים מהאינטרנט, חיוב הנתבעת לפעול בכל מקרה דומה בהתאם לנוהל של "הודעה והסרה", ופיצוי כספי של 50,000 ללא הוכחת נזק לכל אחד מהתובעים.

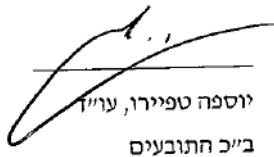
30. בהתאם לסעיף 7א(ה) לחוק איסור לשון הרע, המורה על הצמדת סכומי הפיצוי למדד המחירים לצרכן ממדד חודש ספטמבר 1998, סכום הפיצוי ללא הוכחת נזק עומד נכון להיום על סך של כ-70,000 ש"ח.

31. הפיצוי שהתובעים תובעים הוא איפוא פיצוי מתון, על הצד הנמוך בהתחשב במכלול הנסיבות. בהקשר זה יודגש כי הפרסומים לא רק פגעו פגיעה גדולה בשם הטוב של כל אחד מהתובעים

בנפרד ושל כולם ביחד ובמוניטין שלהם, אלא שגם גרמו לכל אחד מהם נזק ממשי, המתבטא בין היתר גם בהפסד הכנסות.

32. לביהמ"ש הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה. בין היתר, כפי שנקבע ברע"א 530/12 יעקובוביץ' נ' זיאט (נבו, 28.3.12), שם נפסק כי בפרסום לשון הרע באינטרנט, כבענייננו, הפרסום נעשה בכל מקום, ולכן לכל בית משפט בארץ נתונה סמכות מקומית.

33. מן הדין ומן הצדק לקבל את התביעה.

יוספה טפיררו, עו"ד
ב"כ התובעים